

SN
Aug 29
XIV-861

HUNGARY

BORDER ZONES
Security measures
Escapes

/0400/
/0402A/
/0406/

MINE CLEARING ON THE FRONTIER.

SOURCE GRAZ: Two border guards employed in the removal of mines on the Austro-Hungarian border; they escaped end of July 1956. Reported own experience.

DATE OF OBSERVATION: Spring 1955 to July 1956.

ENGLISH SUMMARY: For a long time the two young soldiers had longed to be stationed on the Austrian frontier in order to be able to escape to the West. Their only fear was that Austria would extradite them. But these fears were dissipated when the deputy battalion commander warned the soldiers to be very cautious because from the Austrian side of the frontier customs officials would entice them with cigarettes to come nearer and then would forcefully drag them over the border. The mine hunting was carried out in a most primitive manner by means of a two-meter pole provided with a 50 cm long steel point with which the earth was pierced at every two centimeters. Often there are no special fuses to explode the mines on the spot. On the Yugoslav frontier a lieutenant was being ordered to do so exploded the mine with an ordinary fuse. A mine splinter penetrated his body under the heart and the military hospital surgeon did not dare to operate on him. He was therefore discharged so that he could have the splinter taken out at his own expense in a civilian hospital. He was told that he was to blame because he had obeyed such an order.

EVALUATION COMMENT: The mine removal procedure described in this item was disclosed in VIENNA Item No. 7930/56. It is also known from earlier reports that several border guards suffered more or less serious injuries while removing the mines. KILA's case is, however, UNCONFIRMED in our files.

x x x

/more/

A két életrevaló pesti fiu a MARCAL-i 22-44 sz. aknakutató zászlóaljjal jött jugoszláv határról PINKAMINDSZENT-re 1956 július 26-án, hogy megkezdjék a PINKAMINDSZENTI ut melletti domb aknátlanítását. A két fiu régi jó barát még BUDAPESTRől és már ott is ábrándoztak arról, hogy elhagyják a népi demokráciát. Az év tavaszán a jugoszláv határra vezényelték őket és amikor más zászlóaljak az osztrák határra jöttek, irigykedve gondoltak rájuk. Legnagyobb örömeikre aztán nekik is indulniuk kellett. Ha módjuk volt rá, beszélgettek a szökés lehetőségéről. Csak az aggasztotta őket, hogy Ausztria visszadobja őket.

Battalion Commander's Clumsy Efforts to Deter Border Guards from Escaping.

Mielőtt az aknátlanítási munkába belekezdtek volna, a zászlóalj parancsnok eligazítást tartott. Azt mondta, tudja, hogy jó hazafiak és nem akarnak disszidálni, éppen ezért figyelmezteti őket, hogy a határhoz közel ne menjenek, ne beszéljenek senkivel. Itt az uton jönnek majd propaganda autók, tele csinos hölgyekkel, akik bikiniben vannak, és "kidobják a mellüket", úgy akarják átcsábítani a határőrt. /Az egyik fiu erre megjegyezte: "De ez is csak ígéret maradt, mint minden propaganda." / Vigyázzanak a katonák akkor is amikor bokros területen dolgoznak. Az osztrák fináncok csalárdul cigarettával, szivarral kínálják és ha odamennek, elkapják a kezüket és áthúzzák a másik oldalra. "... és ha már maguk ott vannak, az Átyauristen se hozza magukat vissza!" "Ennek nagyon megörültünk és elhatároztuk, hogy nem várunk sokáig, az első kedvező alkalmat megragadjuk és átszökünk."

The Removal of Mines is Extremely Difficult and Risky

Az eligazítás után elkezdtek az aknakutatást, két méter hosszú boton egy félméteres acélszöggel. A földet két három centiméterenként szurkálva keresik az aknát, mert az aknakutató /két vevőcsővel felszerelt kutató/ különösen nagy fűben megbizhatatlan, ha erősen a fűre nyomják, éppen olyan hangot ad a fejhallgatóban, mint az érintőakna.

Ezen a határszakaszon a szögesdrótok között érintőaknákat kerestek. Ez a régi 36 mintájú magyar érintőakna /ÉRA/. Nagyon nehéz a keresése, mert ahova bevezetnek a drótok a földre, már gyökerekkel, fűvel van benőve. A telepítésről, mely három-négy különböző időszakban történt /részben orosz telepítés/ semmilyen rajz nincsen. Csak a jugoszláv határról nyert tapasztalatok után, minden második, kettő és fél, harmadik karóközben keresték és a helyszínen felrobbantották. Más határszakaszon vannak mégtelepítve a PMD 6, -PMD első, / 20 dekás trotyl töltettel /és a PMD 7, és PMD 7/c/ 7.5 dekás trotyl töltettel/ orosz típusu taposó aknák.

Az "egy szárra kötött" rakéta és akna fedőneve a "Karcsi", a rakéta fedőneve "Gyurka".

Ezen a határrészen is szögesdrótok, buktató drótok egy-két méteres darabokra lesznek felvágva és kupacokba hordva. A nyomsáv marad és ápolva van, de ezen a részen kemény. Aknakutatás közben többször átjártak rajta, de nyomot nem hagyott a cipőjük, mert a talaj nagyon kemény. Különben minden este munka után az aknakutató pálcával el kellett simítani a nyomot ahol puha volt a talaj.

Lieutenant Seriously Wounded upon Obeying a Foolish Order

Az aknakutatás primitívségénél még veszélyesebb, hogy néhány gyújtózsínór hiányzik. Így volt ez tavasszal a jugoszláv határon, ahol KILA Zoltán hadnagy, mivel gyújtózsínór nem volt, parancsnoka /NU/ utasítására az érintőaknát kitelepítette, a közeli erdőbe vitte, egy fához erősítetve 15-20 méteres spárgával elrántotta. Az akna robbant és egy szilánk KILA Zoltán szíve alatt két három milliméterre furodott be. A katonaeorvosok nem merték a szilánkot eltávolítani, mert nagyon veszélyes műtét lenne és azt tanácsolták neki, hogy szereljen le és polgári kórházban operáltassa ki a szilánkot. A hadnagyot le is szereltették, de annyi pénze nincsen, hogy meg tudja a műtétet fizetni. Forrás látta őt azután és munkát sem vállalhatott nagyon, mert sebesülése miatt csak lassan mozoghat. A hadsereg azzal az indokolással, hogy KILA Zoltán ilyen parancsot nem kellett volna, hogy végrehajtson, minden felelőséget, így kártérítést, nyugdíjat stb. elhárít magától.

Source's Escape

Ottartózkodásuk harmadik napján alkalom nyílt arra, hogy szökjenek. Egyikük rajparancsnok helyettes volt és így géppisztollyal őrizte a többieket. Leadta az arajövő századparancsnokának a jelentést, majd amikor az a szakaszhoz ment, felrázta a barátját, aki mint gépkocsivezető a gépkocsiban aludt. Először kábultan az meg sem értette, hogy miről van szó, de aztán kiugrott a kocsiból és megindultak a pár méterre lévő határ felé. Előtte a bajtársa már átvágta a szögesdrótot és ő a kábultságtól áttámolygott az őrvezetővel a szabad földre. Mivel tudták, hogy a magyar határőrség többször követ el határsértést, ezért a vetésben harciaszerűen szökve és fedezve, betöltött géppisztollyal mentek tovább egy bizonytalan irányba. Mivel tudták, hogy a határ sokszor kanyarodik, féltek, hogy megint a határ közelébe jutnak, ezért az őrvezető, akinél a géppisztoly volt, elindult felderíteni az utat. Közben a faluba jutott, ahol egy csendőrt

/more/

látott és a nyakában géppisztollyal elindult feléje. "...közben néztem a toronyba, hogy valaki nem nyom-e belém egy sorozatot." Akkor még nem tudta, hogy ezen az oldalon nincsenek magas figyelők. A csendőr mosolyogva állt fel és bevezette őt a házba, ahol barátságosan leültették. A fáradtságtól és az izgalomtól eltikkadva mutatta, hogy inni szeretne. Ezt a csendőrök félreértették és hatalmas adag bécsiszeletet és süteményt hoztak be neki és megkérdezték tőle, hogy jól van-e így. Ő megint mutatta, hogy inni akar, mire egy hatalmas korsó sört tettek eléje. Egy később előkerült magyarul tudó csendőrnek megmagyarázta, hogy hol van a barátja, mire azt is behozták, megvendégelték. "Vadonatúj ruhát és cipőt kaptunk..." mondják örömmel mind a ketten.

End